



Гөлфия ЮНИСОВА

**“Ниндәй татыу халык,
Ғорур халык,
Затлы халык икән,
тиһендәр...”**

Бөйөк халықтың без балалары

(Йыр)

Донъяла күп бай һәм асыл илдәр,
Башкортостан — безҙең ғәзиз ер.
Үсә торған халык балалары
Беренен-береһе һөйөп:
“Батыр!” — тир.

Кушылта:

Бөйөк халықтың без балалары,
Асылына кайтһын һәр йөрәк.
Милләттәш ул — кандаш,
йәндәш туған,
Туғандарға туған бик кәрәк.

Ата-бабаларың аманатын
Күз караһы кеүек һаҡлайыҡ.
Илебезҙе төйәк иткәндәрҙең
Ышанысын без зә аҡлайыҡ.

Кушылта:

Бөйөк халықтың без балалары,
Именлектәр илгә теләйек.
Аҡыллылык башы —
берзәмлектә,
Дуҫ-иштәрҙең кәзерен беләйек.

Сәфәр кылып, йәки кунак булып,
Бар китғанан безгә килһендәр.

Ниндәй татыу халык,
Ғорур халык,
Затлы халык икән, тиһендәр.

Кушылта:

Бөйөк халықтың без балалары,
Безҙә кот һәм бәхет тапһындар.
Башкорттарҙың күңел яҡтылығын
Илдәренә алып кайтһындар.

Ат өстөндә Салауат

(Йыр)

Һыбай сықты егет, халқы өсөн
Азат тормош, якты тандар даулап.
Үзе калды Балтик ярҙарында,
Исемдәре кайтты дандар яулап.

Кушылта:

Салауат күперә буйлап,
Сабып бара Салауат.
Сабып бара һауалап.
Быуаттарҙы быуаттарға
Тоташтыра Салауат,
Ат өстөндә Салауат.

Дошмандарға каршы атылғанда,
Аткынайы булды талмаҫ канат.
Шуға һәр сак халык күңелендә
Ат өстөндә йәшәй, ай, Салауат.

Салауаттың йыры, батыр рухы
Якын бөтәбезгә бала сактан.
Илем күкрәгендә мәңге тынмаҫ
Йөрәк булып типһен
Башкортостан!

Акбузат

(Йыр)

Акбузаткай оскор затлы,
Шуға ла ул пар канатлы.
Һәр кемдең дә күңелендә
Йәшәй хыял — Акбузаты.

Кушылта:

Башкортостан — изге ерем,
Һиндә йәшәү, бәхет таптым,
Һиндә миңең ирек һөйгән
Акбузатлы ғорур халкым.

Көмөш яллы Акбузатым,
Бер кото һин тыуған яктың,
Илде һаклап, һаклык яклап,
Ирзәр менән яузар саптың.

Мин ышанам: Кош юлынан
Алға елер Акбузатым.
Азат тыуған еребеззә
Мәңге йәшәр миңең халкым.

Туған телем

(Йыр)

Ер шарында илдәр бик күп,
Араһында һин бер бөртөк,
Башкортостан — ғәзиз илем.
Котло ла һин, һутлы ла һин,
Көс-дәрт бирер утлы ла һин,
Илкәйемдә — туған телем.

Кушылта:

Яктырт юлды, күңелдәрзе,
Арттыр ақыл-белемдәрзе,
Мәңге йәшә, байы һәм үс,
Башкорт теле — халкым теле,
Дәүләт теле, туған телем,
Быуаттарзан-быуатка күс!

Назлылығың таң калдыра,
Нескәлеген һокландыра,
Хәтерләтә бакса гөлән.
Кәрәкһә — өтөп алаһың,
Хәнийәрзәй телеп халаһың,
Үткерһен дә, туған телем!

Туған телем, һиңә һаклык,
Һары һағыш, ап-ак шатлык —
Бөтәһе лә һыя ала.
Балдай татлы һәр бер һүзең,
Һинән моңло, һинән затлы
Һис нәмә юк был донъяла.

Өфөм

(Йыр)

Һиндә белем, илһам алам,
Йәшәү өсөн дуҫтар табам.
Тау башында ғорур калам,
Йәшлек төсөм —
Гүзәл Өфөм.

Гәлдәр үсә оя-оя,
Йүкәләрең бал-һут йыя,
Һиндә кеше мотлак тоя
Һөйөү хисен,
Йомарт Өфөм.

Һағыштарзы кыуа-кыуа,
Дүрт тарафтан йылға йыуа,
Һиндә аяз, якты донъя
Һәр кем өсөн,
Нурлы Өфөм.

Урамдарың тора гөрләп,
Йорттар калка күккә үрләп.
Илде данлап, яна дөрләп
Кеүәт-көсөн,
Уңған Өфөм.

Хисле калам, көслә калам,
Ғәзиз һиңә барлык балаң.
Ғүмер буйы хайран калам.
Хыял-төсөм,
Өфөм, Өфөм!

Ирзэр булып калайык

(Йыр)

Һөйөү уты — йәшәү кото,
Яндырайык, янайык.
Вакланмайык, тапланмайык,
Ирзэр булып калайык.

Донъя йөгө еңел түгел,
Иңебезгә халайык.
Зарланмайык, һыктанмайык,
Ирзэр булып калайык.

Барыр юлдар кәртәләһә,
Сығыр юлды табайык.
Киләсәк бит безең кулда,
Ирзэр булып калайык.

Еребезгә хәүеф килһә,
Күкрәк менән ябайык.
Ил намысы — ир намысы,
Ирзэр булып калайык.

Диңгез менән Шишмә

Күптән булған инде был хәл,
Байтак йылдар, байтак быуат элек.
Таузың күкрәгенән көнгә ялтлап,
Шишмә сыккан селтер-селтер
көлөп.

Ағып киткән таштар араһынан
Шишмәкәйзең саф һәм халкын
һуы.
Күк диңгезгә барып койоу икән
Был шишмәнең изгелекле уйы.

Теләккәйе максатына етеп,
Ул диңгеззе бер сак эзләп
тапкан.
Күк диңгеззең тозон бөтөрәм, тип,
Аккан да ул, эй, сәмләнеп аккан.

Олпат диңгеззең, ни, үз тормошо:
Тозло тулкындарын ажғырлатып,

Ярзарына бәреп уйнай бит ул.
Бар ғүмерен уға бағышлаган
Саф шишмәне хатта тоймай бит
ул.

Еңмеш шишмә һаман селтер-
селтер,
Күк диңгез, тип, ярһып оса ғына.
Ә диңгез? — Илтифатһыз,
гәмһез,
Ялмай уны сикһез косағына.

Их, шишмәкәй, нисек
аңламайһың,
Һис тә юкка әрәм була көсөң.
Саф тамсылы шишмә
һуызарының
Бер кәрәге юк та уның өсөн.
Диңгез бит ул...

Ихласлык

(Йыр)

Алдама һин мине, алдама, —
Алдашыу ғәзәте алама.
Ялғанды ысынға ялғама,
Белмәс, тип, яңылыш аңлама.

Һис қасан булма һин яһалма,
Йөрәккә әрнеүле ут һалма.
Алдашһаң, ышаныс юғалыр,
Хәтерзе яралап шом қалыр.

Алдама үзенде, алдама,
Алданым, оттом, тип, алданма.
Вақыттар, ғүмерзәр тиз үтә,
Ихласлап йәшәүгә ни етә?

Ихласлык — саф күңел ақлығы,
Ихласлык — дуслықтың хақлығы.
Ихласлык ул — йондоз сатқыһы,
Ихласлык — донъяның яқтыһы.



Инә кош

Ел-ямгырзан һаклап бәпкәләрен
Канат астарында үстәрә.
Бына инде улар оса башлай,
Үз канаттарына көс керә.

Йә талпынып карай инәләре,
Йә ояға килә яңынан.
Тормош канундары кешегә лә,
Коштарға ла бер үк язылган.

Үсмер коштар инде йырактарға
Ташлап китә тыуған ояһын.
Имен була күрһен сәфәрзәре,
Язмыштары һәр сак аяһын.

Хәүеф тә бар, сикһез
сабырлык та
Инә коштоң ике күзәндә.
Өйрәнергә ине ошо коштан
Сабырлыктар һаклап түзәргә.

Көззәр етеп килгәндә

(Йыр)

Һүз ялғана һүззәргә,
Без атлайбыз үрзәргә.
Пар канаттар — индәрзә,
Аяк теймәй ерзәргә.

Күззәр карай күззәргә,
Сер кушыла серзәргә,
Сәстәр уйнай елдәрзә,
Кояш көлә йөззәрзә.

Их, үтер был көндәр зә,
Етер моңһоу көззәр зә.
Ошо моңһоу көззәрзә
Уйың булып кемдәрзә?!

Каз өмәһе

Уңған кыззар каз йолкалар,
Күмәкләгәс — күңелле.
Йырһыз ниндәй байрам булһын,
Йыр күтәрә күңелде.

Ә егеттәр тышта көтә,
Каззар сайкай барырга.
Өйзә — йыр, урамда — гармун,
Мондар бергә ағыла:

— Каз канаттары йыямын,
Юлдарға һибәр өсөн.
Каз өмәһенә килдем мин,
Тик һине күрер өсөн.

Каз мамығы кеүек кенә,
Карзар яуа һибәләп.
Кеше һизер, йөрәмәй тор
Мине генә тирәләп.

Каз өмәһе, каз өмәһе
Бөгөн безең ауылда.
Каз өмәһе үтер, китер,
Булһансы гел янымда.

Каз канаттары койола,
Каззар канат қағынһа.
Бөгөндән туй яһар инем,
Үземә тиң табылһа.

...Егет-елән кыз күзләһә,
Кейәү һайлай йәш кыззар.
Каз өмәһенән башлана
Көтөп алынған туйзар.

Йәш киләнде бақтыралар
Туйза мамык мөндәргә.
Кыз гүмере — каз гүмере,
Сират быйыл кемдәргә?!





Мизгелдэрзэ азашам

(Йыр)

Яззар үтөп, йэйзэр килгэн,
Шуны ла нызмэгәнмен.
Язгы талдың бөрөлөрөн
Йэйзэрзән эзлэгәнмен.

Япрак ярыр йәш бөрөләр
Була бары яззарза.
Яззарзыкын яззарзан ал,
Китмә әллә кайзарға!

Күк бөрлөгән, кара муйыл,
Кызарып бешкән балан...
Емеш тирер вакыт еткән,
Мин сәскә йыям һаман.

Ах, нишлэргә, был юлы ла
Мизгелдән нис уңманым:
Язын йэйгә ашыккайным,
Әле көзгә һуңланым.



Үзем өсөн

(Йыр)

Һинә бер ни зә аңлатмай
Минең зат, менең исем.
Йөрәгемдән вулкан булып,
Берсә кайнап, берсә урғып,
Ағыла изге хисем.

...Әлдә генә һин күрмәйһең уны.

Яуап хистәр көтмәйем мин,
Һөйөү өмөт итмәйем.
Вулкандың мин юлын бүләм,
Сығармайым, йозак менән
Күңелемә бикләйем.

...Борсолмасы, берүк, хафаланма!

Килмә, белмә, ғәйепләмә,
Булмаһын миндә эшең.
Яныуым да, көйөүем дә,
Йәшеренеп һөйөүем дә
Бары тик үзем өсөн.

...Әгәр белһән, нишләр инең
икән?

Мөхәббәт, изгелек, матурлык

(Йыр)

Ер йөзөнә яралғандан бирле
Өс таяуза йәшәй кешелек:
Кешеләрзе һәр сак кеше иткән,
Ер шарына яктылык, нур
һипкән —
Матурлык, мөхәббәт, изгелек.

Ерзе күккә илаһи көс бәйләй,
Көн дә ал таң булып атырлык.
Азаштырһа тормош һукмактары,
Дөрөс юл күрһәтә безгә бары
Мөхәббәт, изгелек, матурлык.

Ерзе назлап, қояшлы яз килһә,
Йәшәрә лә китә тәбиғәт.
Беззең гүмерзән дә йырзар калыр,
Киләсәккә һәр сак әйзәп барыр
Матурлык, изгелек, мөхәббәт.